

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrť leta „ 1.—

Maročnina se pošilja
spravništvu v tiskarni
sv. Cirila, keroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Doležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 24.

V Mariboru, dne 12. junija 1902.

Tečaj XXXVI.

Nekatere davčne olajšave.

Velikokrat se zgodi, da se naši ljudje ne brigajo dovolj za one majhne drobtinice, ki jim jih tu ali tam vendarle vrže vlada za tolažbo. Nekaterikrat je tega krivo, ker ljudje ne vedo za take določbe, mnogokrat pa tudi velika nebržnost. Časnikarska dolžnost je, da nevednost s poukom, a brezbržnost s spodbujanjem in dreganjem odstrani.

Vinogradniki dobivajo z nasajanjem z ameriškimi trtami več olajšav. Prva olajšava je, da dobijo od dežel. zbora brezobrestna posojila. Ako kdo rabi posojilo za nasad novega vinograda, naj se posluži te dobrote in naj ne hodi po denar, kjer mora plačevati obresti. Ako sam ne zna napraviti prošnje, naj gre k domačemu duhovniku ali učitelju, ki mu bosta prošnjo gotovo rada brezplačno naredila.

Druga olajšava za vinogradnike pa obstoji še le z dne 4. aprila. Po tej postavi so, kakor dosedaj, vsi na novo z ameriškimi trtami zasajeni vinogradi 10 let prosti vsakega davka. Če pa se nasad ni sponesel, in to je sedaj novo, podaljša se ta davka prosti rok zopet za daljnih 5 let. Novo zasajen vinograd si torej lahko ohraniš davka prostega celih 15 let. Te olajšave se morajo dobiti, in ako bi kje ne šlo vse gladko, treba je le v kratkem pismu jasno in natančno celo stvar razložiti kateremu izmed poslancev.

Olajšave so prišle sedaj tudi pri odpisu davka vsled vremenskih nesreč. Po sedanjem zakonu z dne 12. junija 1896 so se davki od zemljišč odpisali le tedaj,

ako je toča, ogenj, miš ali trtna uš pokončala najmanj četrti del čistega dohodka na parceli, ki je obsegala 4 hektare, ali pa če se je pokončalo pridelkov najmanj ne jednom hektarju. Druge izredne nesreče kakor suša, moča, mraz niso imele teh prednosti. Po novi postavi pa, ki se je sprejela v državni zbornici, pa daje sploh vsaka škoda, naj je provzročena po katerikoli nesreči, pravico do odpisa davkov, ako je uničena najmanj četrtina pridelkov.

Te olajšave si je treba zapomniti, a se jih treba tudi posluževati, ako je prišla nesreča.

Sodišča na Spodnjem Štajerskem.

Državni poslanec dr. Miroslav Ploj je v seji državnega zbora dne 21. maja brez strasti, a z veliko natančnostjo opisal slabe sodne razmere na Spodnjem Štajerskem. Njegov govor je obudil v celi zbornici pozor, Slovani so mu pritrjevali, da je tako moško in brez strahu kot uradnik govoril o žalostnih razmerah. Nemci pa so seveda bili poparjeni in vznevoljeni. Resnica bode v oči. Ne moremo prinesiti celega govora, ampak priobčujemo le nekatere, naše sodne razmere jasno osvetljuječe slučaje. Govoril je med drugimi:

»Dovolil bi si omeniti slučaj, ki je v gotovem oziru značilen za mišljenje, ki napolnjuje predsednika graškega dež. sodišča grofa Gleispacha napram slovenskim sodnikom.

Avskultant pri okrožnem sodišču v Celju Benkovič je imel nesrečo, da je v neki noči s svojim znancem opozoril nase celjsko policijo ter ga je policija ovadila, da je zakrivil vmešavanje v policijsko uradovanje. Vsled tega je bil pri okrajnem sodišču v Celju obsojen v denarno globo 25 K, proti čemur pa je vložil priziv.

Ne da bi počakal izida priziva, je premetil predsednik graškega dežel. nadsodišča nekako pred disciplinarno kaznijo Benkoviča k okrožnemu sodišču v Novo mesto.

Ko je prišel Benkovič k predsedniku dež. nadsodišča s prošnjo, da bi se premeščenje preklicalo, ga je predsednik nahrulil z besedami: »Vi ste madež sodnega stanu!« In sedaj pride komično. Na priziv Benkovičev zoper sodno kazen je bil popolnoma oproščen vsake kazni (Čujte!); ni tedaj zakrivil nikakega kaznivega dejanja. Pozneje se je uvedla zoper njega disciplinarna preiskava ter mu je disciplinarni senat dežel. graškega nadsodišča izrekel ukor. Graški državni nadpravnik je pri obravnavi predlagal, omenjeni Benkovič naj se odpusti iz službe (Veselost) ter je vložil priziv na najvišji sodni in kasacijski dvor, ki je potrdil disciplinarni izrek graškega deželnega nadsodišča, in sicer z motivacijo, po kateri se vidi, da se je zgodila potrditev samo zato, ker je ukor najmanjša disciplinarna kazen, ki se sploh more dati. Ta Benkovič je seveda takoj spoznal za najbolje, izstopiti iz državne službe ter prestopiti k odvetništvu.

Na ta način se postopa zelo pogosto zoper slovenske sodne uradnike, in to je tudi vzrok — rekel bi — zakaj so slovenski urad-

Listek.

Kristusa je hotel videti.

Pravljica; spisal Josip Štelcar.

V majhni hišici na koncu mesta B. je živel star človek po imenu Štefan. Bil je vdovec in ni imel otrok. Ni bil bogat, a imel je vendar toliko, da je mogel lahko mirno živeti.

V mladosti se je naučil čevljarstva, bil je pomočnik in pozneje tudi mojster. Bilo mu je prav dobro, kupil si je hišico z majhnim vrtom ter se je oženil. Otrok ni imel in žena, po imenu Tonika, mu je kmalu umrla.

Delal je nekoliko s pomočniki in ljudje so radi hodili v obutalu, katerega je bil napravil mojster Štefan. Ko mu je žena umrla, odpustil je pomočnike in delal je samo le za kratek čas. Ni mu pa bilo tudi tega potrebno, toda mojster Štefan ni rad pohajkoval. Zato je tudi obdeloval svoj vrtec, da je bilo veselje. Bilo je tudi v njem vse polno cvetlic in sladkega sadja. Bogastva Štefan ni kopičil.

»Čemu bi mi bilo«, rekel je večkrat. »Sam sem in dedičev nimam. Do smrti mi zadostuje to, kar imam in kar zaslužim — in po smrti? — Majhen kotichek na pokopališču se bo tudi našel za me!«

In bil je zadovoljen. Ni imel prijateljev niti sovražnikov in zavoljo tega ne jeze ne sitnosti. Ni se mešal v tuje zadeve in ljudje so ga pustili pri miru. Sam je živel v svoji hišici in v svojem vrtcu. Njegova hišica je bila vedno zaprta, pa ne zavoljo tega, da bi se bal tatov, temveč ker je ljubil mir.

Ljudje so skoraj pozabili na njega. Le takrat so se ga spomnili, če so potrebovali novo obutev, ali pa, ako je bilo potrebno kaj starega popraviti.

Tako je živel mojster Štefan dolga leta. Lasje so se mu pobelili, hrbet sklonil in blede obraz je bil poln gub. Bil je prepričan, da je storil v življenju vse, kar mu je Bog naložil in je mirno pričakoval smrti.

Vsako leto je romal na razne božje poti, da, enkrat je šel celó v sveto deželo. Ko je bil na svetem grobu v Jeruzalemu pomolil, v reki Jordanu se izkopal in nekaj prsti prinesel iz svete dežele domov za svoj grob, mislil je, da je storil dovolj.

»Danes ali jutri — vse eno! Ne bodem se branil, kedaj me Bog pokliče!« rekel je in se pobožno pripravljal na smrt.

Ali Bog vé, — kaj mu je nakrat prišlo na misel.

Sedel je enkrat v svoji hišici ter čital počasi, sam za-se »Življenje svetnikov«. Toda

nakrat obstane, vzdigne glavo, odloži naočnike in gleda resnobno pred-se.

»Videl sem marsikaj! Milijonov ljudij ni videlo, kar sem jaz videl in bil sem tudi, kjer drugi niso bili, ali kaj mi vse to pomaga? Kristusa še nisem videl!«

Globoko vzdihne ter si s trepetajočo roko pogladi obraz in hoče misliti na kaj drugega. Ali ne more! Vedno in vedno se mu vrača v dušo otožna misel: Kristusa še nisem videl!

»Videli so ga drugi, a jaz ne!« vzdihoval je nad veliko knjigo.

Ta misel se mu je zdela pregrešna, a ni se je mogel otresti. Zastonj se je vojskoval zoper njo, zastonj je molil.

»Videli so Kristusa drugi, zakaj bi ga jaz ne mogel videti?«

In potem si je mislil: »Celo svoje življenje sem pošteno služil Bogu, vse svete kraje daleč okrog sem obiskal, na božjem grobu v Jeruzalemu sem klečal in na kolenih sem se plazil na goro Kalvarijo! Vse svoje grehe sem objokoval in ne spomnim se več ničesar grešnega: ali Kristusa še nisem videl! — O moj odrešenik, ali morebiti nisem vreden!«

Glava mojstra Štefana se je nagnila globokeje, gube na čelu so postale večje, očesa so bile vedno kakor v solzah in srce je bilo otožno. Vsak dan je molil, celo sveto

niki dandanes v položaju ravnodušnosti, v kateri vidijo za najbolje, da si pustijo vse mirno povzročati ter za sodno mesto na Spod. Štajerskem sploh več ne prosijo.

Potem je govoril naš državni poslanec o tem, da deželno nadsodišče v Gradcu izdaje svoje odloke v nemškem jeziku, katere potem podrejena nižja sodišča na slovensko prestavljajo. Kako slabe posledice ima lahko to, opozarjal je gospod poslanec s temi besedami:

»S pomočjo dveh izgledov hočem nasledke tega prestavljanja navesti. V jedni pravdi, ki je bila v prvi instanci v slovenskem jeziku izpeljana, je deželno nadsodišče v Gradcu kakor navadno nemški odlok izdalo in v njem sledečo glavno prisego zahtevalo: »A dobi pravdo, ako priseže, da je na črti A—B vozil.« Sodnik prve instance je moral ta prisežni obrazec na slovenski jezik prestaviti. Pri tem pa ga doleti neljuba pomota, da je izraz (Wirtschaftsführen) prestavil na: voziti gospodarske pridelke.« Glavna prisega izvršila se je v slovenskem jeziku. Deželno nadsodišče v Gradcu je spoznalo, da to ni tista glavna prisega, katero je on določil, ter naznani stranki, ki so prisegle, da je pravda zgubljena.

Drugi primer: Deželno nadsodišče naznani na sledečo prisego, »da ni res, da je B 100 gld. posodil posestniku A.« Sodnik prestavi besede »posodil« kot posojilo dal, ter da je rabil tukaj izraz, ki se na kmetih čisto drugače razume, kakor če bi prevoditelj rabil izraz »posodil«. Dotični, ki naj bi prisegel, reče: »Dal mi je že kaj, ali ne kot posojilo, temveč kot dar. Na to ne morem priseči.« Iz strahu, da ne bi prisegel po krivem, ni hotel priseči in je zgubil pravdo.

Na pritožbe pridejo od deželnega nadsodišča le nemške razsodbe, ki se tudi le v nemškem jeziku naznanijo. Ravno tako se izdajajo kazenske zadeve na slovenske pritožbe in ugovore od deželnega nadsodišča v Gradcu le nemške razsodbe, ki se ravnotako v nemškem jeziku razglašajo.

Kar se tiče deželnih in okrožnih sodišč na jugu države, se na razsodnih sodnijah kazenske zadeve v Mariboru, Celju in Celovcu tu pa tam v slovenskem jeziku obravnavajo, v Trstu in Rovinju nikdar v slovenskem ali hrvaškem jeziku, temveč vedno le v italijanskem.

Zapisniki so na razsodnih sodiščih v Mariboru in Celju z majhnimi izjemami nemški. Razsodbe se izgotovijo nemški. Pozivi prič, veščakov, zasebnih strank itd. pošiljajo se vedno v nemškem jeziku.

mašo je najel »za odvrnitev pregrešnih misli« — toda vse ni nič pomagalo.

«Kristusa še nisem videl», je vzdihoval po dnevu in stokal po noči. Le samo eno hrepenenje je imel, eno željo — videti Kristusa! Oh, ko bi se mu prikazal Kristus, ko bi obiskal njegovo priprosto stanovanje in kosil pri njegovi mizi: potem bi se z veseljem položil v grob! Kakšno veselje in kakšna slava! Ljudje bi za njim s ponosom gledali in bojazljivo si šepetali: »Glejte, ta je, ki je videl Kristusa!«

Mojster Štefan ni za nič družega prosil, nego samo le za to edino milost — videti Kristusa. V svoji hišici je cele noči klečal in se jokal, ter klical:

«Moj Bog-Kriste! Vem, da nisem vreden, pa videli so te drugi, slabejši kakor sem jaz, in ti si celo jedel z njimi: usmili se me in daj mi to milost, da te vidim z mojimi temi-le umirajočimi očmi!»

Minula je spomlad, minulo je leto, tudi jesen in približavala se je zima. A stari mojster Štefan je bil nesrečen.

«O Kriste! Pridi in pokaži se mi!» je klical, ter se jokal.

In Bog se ga je res usmilil.

(Konec prihodnjic)

K pojasnilu, kam to dovede, ako se ravna proti jasnemu in nedvomnemu predpisu kazensko-pravilnega reda, ki zahteva, da se vsaka izpoved v tem jeziku zapiše, v katerem jeziku se je izpovedala, hočem navesti tukaj dva dogodka.

Nek kmetski sin je svojega tovariša za norca imel, da nima jubilejske medalje. Nato reče, da je suknjo z medaljo vred, na kateri je bila pripeta, prodal. In tu se je poslužil izraza, »da je oboje stržil«, to se pravi, da je suknjo z medaljo vred prodal. Sodnik, ki ga je zaslišal, je zamenjal besedo »stržil« v »raztrgal«, zato piše v nemškem jeziku, da je kmetski sin oboje, suknjo in medaljo, raztrgal. Nato se je vložila tožba radi razžaljenja Veličanstva. (Čujte!) Obravnava se je vršila v Mariboru, in dotičnik je bil zaradi razžaljenja Veličanstva obsojen. Nato je vložil pritožbo zavoljo ničnosti, in vsled tega je višja sodnija še enkrat obravnava te kazenske zadeve na okrožnem sodišču v Mariboru zahtevala.

Ta se je vršila še vedno pod uplivom zapisnika, kjer je stalo, da je dotični mož medaljo raztrgal in ga zopet obsodi radi razžaljenja Veličanstva. Nato je dotičnik vložil zopet pritožbo ničnosti, na kar je višja sodnija potem obsojenca oprostila.

In sedaj vprašam: Kedo poplača tega ubogega moža za vse njegovo trpljenje, ki ga je po nedolžnem pretrpel, kedo mu nadomesti stroške, ki mu jih je zadala dvakratna pritožba ničnosti?

Takšne krivice se morejo le tam pripetiti, kjer v takih priložnostih uradujejo osebe, ki niso zmožne slovenskega jezika.

Drugi primer: Nekdo je bil radi goljufije obtožen, »ker je neresnično trdil, da je bil zraven, ko je A prodal B svojo njivo.« Poizvedovalni zapisniki so bili nemški, akoravno se je obtoženec zagovarjal slovenski. Glavna obravnava je pa dognala, da obtoženec niti izpovedal ni, da je bil zraven, ko je A prodal B njivo, temveč le tedaj, ko sta se pogovarjala zaradi kupčije.

Gospoda moja! Koliko krivih razsodb, koliko nepravičnih obsodb ima svoj početek v takšnih pomotah, da se izpovedbe prič in obtožencev ne sprejmejo v jeziku, v katerem so se izpovedale!

Sedaj hočem govoriti še o pozivnih sodiščih v kazenskih zadevah. V Mariboru, Celju in Celovcu se obravnava izključno nemško, brez ozira na to, v kakšnem jeziku se je pri prvi inštanci obravnavalo in brez ozira na to, ali je obtoženec zmožen nemškega jezika ali ne. Ko poročevalec svoje v nemškem jeziku pisano poročilo dokonča, vpraša predsednik obtoženca, ako ima k tej izpeljavi še kaj pripomniti. Prosim vas, pomislite, če se vpraša človeka, ki ni zmožen nemškega jezika, če še ima k temu kaj pripomniti! (Veselost.) To je vendar norčija. In to naj se imenuje ustna obravnava v pozivni razpravi!

In sedaj prestopimo k prisežnim sodiščem. V Mariboru, Celju in Celovcu se tožbe vzdigujejo vedno v nemškem jeziku, posnetek predsednika, zagovor državnega pravdnika, naznani obsodbe, vse to se vrši v nemškem jeziku. H koncu predsednik v jeziku obtoženca pristavi: Vi ste se v tem in tem pregrešili, in ste toliko in toliko let obsojeni v ječo, se znate pritožiti. Na Primorskem so nekoliko uljudnejši. Tam reče že državni pravdnik pri razpravi v jeziku obtoženca: Da veste, jaz sem predlagal, da naj boste radi hudodelstva tega in tega, po paragrafu tolikem in tolikem, k tej in tej kazni obsojeni.

Sedaj pridem na razmere pri porotnikih na Spodnjem Štajerskem. Še enkrat moram reči, kar sem že od začetka svojega govora omenil, namreč, da prebivalstvo Spodnjega Štajerja znaša 95 odstotkov Slovencev. Na tak način bi bilo dosledno, da je večina porotnikov Slovencev in vsak porotnik bi naj znal slovenski jezik. Žalibog se pa držijo načela, da vsak porotnik mora vedeti

nemški jezik, akoravno tega postava ne zahteva. Zato se pa nihče ne meni, ali je dotični porotnik zmožen slovenskega jezika ali ne. Ti porotniki ne bodo torej največkrat zatoženca niti zastopili, tako da do konca obravnave nobenega utisa ne dobijo.

Kakor veste, gospoda moja, zamore ravno priprosta razlaga in priprosto odgovarjanje zatoženca veliki utis na porotnike narediti in nasledek je lahko, da ga oprostijo. Toda pri naših porotnikih to ni mogoče, kajti tukaj se porotnik ne more ravnati po utisu, ker od cele obravnave ne dobi nobenega pravega utisa. Mora se torej po tem ravnati, kar mu predsednik reče, kar mu državni pravdnik pové in kar sliši iz posnetka predsednikovega. Potrudijo se pa tudi, da Slovence od porotniške službe kolikor mogoče, odpravijo.

Gospoda moja! To je tudi vzrok, zakaj so na Spodnjem Štajerskem slovenski časniki popolnoma izročeni na milost in nemilost, a nemški časniki vsa mogoča psovanja in razžalitve Slovencev brez kazni doprinašajo. Porotniki obsodijo slovenskega urednika prehitro krivim, a nemškega navadno oprostijo.

Mi moramo torej odločno zahtevati, da se bo od sedaj zaneprej strogo na to oziralo, da se Slovenci ne bodo od porotniške službe odpravili in da je vsak porotnik zmožen popolnoma slovenskega jezika.

Politični ogled.

Število veleposestnikov na Kranjskem se jako krči. Leta 1895 je bilo še v veleposestvu pri volitvah 103 volilcev, leta 1897 jih je bilo še 96, leta 1900 samo 90. Veleposestniki rajši poprodajo svoja posestva ter gredo v mesta živet brezskrbnega življenja. Škoda, da še imajo veleposestniki toliko pravic v politiki. Kranjski veleposestniki posedujejo v deželnem zboru več kakor četrti del vseh glasov.

Vodja italijanašev na Primorskem.

Kar so pri nas nemškutarji, to so na Primorskem italijanaši. Kdor odpade od slovenskega naroda in podpira Italijane v njihovi politiki, imenuje se na Primorskem italijanaš. Jeden izmed italijanaških voditeljev je bil odvetnik dr. Krstič. O tem se čujejo sedaj čudne reči. Pri Krstiču je služila hči nekega bivšega mizarja na Matuljah, ki pa je pred nekaj časa umrl, zapustivši svojo omenjeno nedoletno hčer. S to devojkico se je Krstič zapletel v ljubavno razmerje, kar je bilo znano vsem vaščanom matuljskim, zlasti pa vaškemu županu Franu Kancelariću. Tudi ni ostalo tajno, da je rečena služkinja v blagoslovljenem stanju, in je to dejstvo gori navedeni župan svoječasnó prijavil občinskemu poglavarstvu v Kastvu. Tu treba pripomniti, da rečena devojkica par mesecev pred porodom ni bila nikjer videti. Iz tega sledi, da so deklično stanje hoteli skrivati. Minoli teden pa se je kar zopet pokazala v javnosti in — zopet spremenjena. To je vzbudilo veliko ugibanje med vaščani in je vzbudilo še posebno pozornost vaškega župana, ki je smatral za svojo dolžnost, da opozori oblast na to. Prišel je eden orožnik z Voloskega preiskovat stvar. Poklical je babico, ki je morala preiskati deklino in je doznala, da je slednja pred par dnevi porodila. Deklina se je sicer sprvega branila povedati, kje je novorojeni otrok. Ali ko jej je orožnik zagrozil z aretiranjem, povedala je, da je otrok v stranišču. Nato je prišla sodna komisija, sestojča iz preiskovalnega sodnika dr. Lucića, okrajnega zdravnika dr. Gräffe ter dr. Fabianića, ki so najeli nekaj delavcev, da so začeli takoj razkopavati stranišče. To delo je trajalo od šeste ure zvečer do četrte ure zjutraj; a vspeh je bil ta, da so iz stranišča izvlekli 27 kosov detetovega trupla, a sedaj še ni bilo gotovo, da ni še kaj ostalo v stra-

nišču. Glavica otročiča je bila razsekana na tri kose. Deklica je izpovedala pred komisijo, da je imela to dete s Krstičem, da jo je isti nagovarjal in nagovoril na umorstvo, da jej je celo ponudil nož in da sta potem skupaj izvršila grozni čin. Posledica je bila seveda ta, da so oba odvedli uklenjena na Volosko.

Nemški cesar si vedno več upa. Dne 5. t. mes. je pri nekem obedu v Marienburgu, kjer so bili tudi avstrijski in angleški gostje nemškega viteškega reda zraven, poklical vse navzoče, naj branijo vse, »kar je nemško tu in onkraj meje«. S tem je mislil na Avstrijo. Nemški cesar nima naših Nemcev nič vspodbujati k obrambi nemštva, te dolžnosti nima, še manj pa pravice. Kaj pa bi nemški cesar rekel, ako bi avstrijski cesar pozival Poljake, naj se branijo proti Nemcem tu in onkraj meje. To bi bilo krika in vika! V državnem zboru je že češki poslanec Klofač vprašal, kako se more opravičevati govor nemškega cesarja in kaj se misli v tem oziru storiti. Padale so v državnem zboru o nemškem cesarju jako hude besede!

Na Francoskem je odstopil minister-ski predsednik žid Valdek-Ruso z vsemi tovariši in novo ministerstvo je sestavil zdravnik Combes. On je prostozidar in edina njegova lastnost, ki je bila že dosedaj širjemu svetu znana, je veliko nasprotstvo proti katoliški veri in cerkvi. Na Francoskem so se duhovniki popolnoma odrekli vsakemu vmešavanju v politiko in zato se tam sedaj hudo in trdo ravna proti katoliški cerkvi.

Po vojni v Južni Afriki. Pred četr-t leta je dovolila angleška zbornica novo vojno posojilo 176,369.000 funtov šterlingov, kateri znesek naj bi se porabil za Južno Afriko. Od tega se je v dveh mesecih porabilo 40 milijonov, a ostalih 163.3 milijonov se bode porabilo za vojaške nagrade, za pokritje prevoznih stroškov, vzdrževanje Burov in garnizije v Južni Afriki, katera pa po mnenju merodajnih krogov ne bode potrebna velika. — Vsi burski častniki so se te dni ob spremstvu angleških častnikov podali k svojim poveljnikom, da izroče orožje in streljivo. Za oddajo orožja so določena troja velika okrožja: vztočni Transvaal, zapadni Transvaal in Oranje, a vršilo se bode to dejanje pod angleškimi generali: Hamilton, Walter, Kitchener in Elliot. — Po neki vesti iz Pretorije so se dogajali v osrednjih zbirališčih Burov ginljivi prizori, ko se jim je naznanil sklep miru. Radost in veselje je bilo nepopisno. Za ženske in otroke, ki se povrnejo iz osrednjih taborišč, se bodo začasno zgradile lesene hiše, dokler se zopet ne sezidajo domovi in se ne dvignejo farne. Do tedaj dobé Buri vse potrebno, vendar provzročuje dobava blaga mnogo težav. Vendar Buri v Južni Afriki niso popolnoma zadovoljni z mirom. Poveljnik Pretorius pa jim je rekel v Bloemfonteinu, da morejo biti zadovoljni z pogoji, ki so bili sprejeti. V Bloemfonteinu je prišlo v klub do pobratimstva med Angleži in Nizozemci. Tudi razna druga poročila govore o dobrem prijateljstvu med Angleži in Buri. Poveljniki Botha, Dewet in Delarey se napotijo v London, da zaprosijo podpore v ojačenje Burov. — Iz Bruselja pa prihaja novica, da je Krüger nepremakljiv. Leži sicer bolan, a je odločno proti sklepu miru ob izgubi neodvisnosti. Nad njegovo vilo v «Oranjelust» še vedno veje transvaalska zastava. — Iz Amsterdama se poroča, da sta h Krügerju prišla iz Londona dva njegova znanca in prijatelja, lord Reay in sir Coningham Green, da mu v imenu angleške vlade ponudita svobodno vrnitev v Južno Afriko. «Reuter» pa oporeka tej vesti in pravi, da morajo Buri, ki se žele vrniti, prositi angleško vlado posebnega dovoljenja. Krüger da je izjavil, da se ne vrne, jednako tudi ne poslanik Leyds. — Lord Kitchener je imenovan zapovedujočim generalom in dobi 50.000 funtov šterl. nagrade. — K svečanosti kronanja pride 200 vojakov iz Južne Afrike.

Dopisi.

Dornova pri Ptuj. (Visenjako vo zborovanje.) Nismo se mislili baviti z žalostnim Visenjakovim shodom, katerega je sklical Visenjak — večni kandidat — binkoštni ponedeljek v Dornovo. Da se zopet bavimo, je kriva ptujška »giftna krota«, katera si v svoji jezi in besnosti ne ve drugače pomagati kakor z lažmi in obrekovanjem; zaradi tega smo dolžni bralcem »Slov. Gosp.« povedati resnico.

Lažnjivi »Štajerc« poroča, da je našel med Dornovčani mnogo svojih pristašev; res je pa, da med velikim številom kmetov, fantov, žena in deklet, ki so se udeležili shoda, so se našli samo trije posestniki — kakor je že »Slov. Gosp.« poročal — ki so se pridružili Visenjakovim gardi. Vsi ostali posestniki so odločni, katoliško slovenski možje. Kaj takega ne diši »Štajercu«, zaradi tega mora prijeti za laž.

Dalje piše ta resnicoljubni (!) nepridiprav, da so imeli gospod kaplan zbrane samostanske strežaje, zaslepljene (?) fante in zaruja-vele (!) device, s katerih pomočjo so razgnali shod. Resnica je, da gospod kaplan niso govorili z nobenim Dornovčanom pred zborovanjem; tedaj tudi niso nikogar zbrali. Dornovčani smo sami toliko izobraženi, da smo iz lastnega prepričanja in nagiba pognali te nepovabljene pridigarje odkoder so prišli. Pridite še enkrat in boste predobro spoznali naše prepričanje.

Nadalje ni res, da so bili zbrani samostanski strežaji; resnica je, da ima samostan samo enega strežaja Dornovčana, ki obiskuje svoje stariše ob vsakem cerkvenem shodu.

Ni res, ti ptujski kljukec, da smo Dornovski fanti zaslepljeni, nasprotno pa je res, da dobro vidimo. O tem se boš kmalu prepričal, ko bode znan »Naš Dom« romal v vsako hišo, ti pa boš sfrčal na smetišče. Mi zaslepljeni (!) fanti bomo znanprej dobro videli »Štajerčeve« prijatelje v Ptuj in se jih pridno izogibali.

Kaj praviš, »Štajerc«, Dornovčanke smo zaruja-vele klerikalne device? Res pa je, da smo bile gospodičine, dokler smo kupovale pri nemških kramarjih. Zdaj smo pa seveda zaruja-vele, ko imamo svoje trgovce.

»Štajerc« se tolaži z lažjo, da so njegovi pristaši s tem shodom dosegli kak uspeh; res pa je, da so ta uspeh že seboj prinesli v Dornovo. V majhni sobici so pridigali Visenjak, Zadravec itd. le tistim zavednim (?) kmetom in fantom, katere je Visenjak vlovil nekje daleč od Dornove in jih seboj pripeljal. Trije že prej omenjeni posestniki so se pridružili ob koncu zborovanja tem pridigarjem, in jih spremili nekaj časa proti domu. To je celi uspeh zborovanja. Ni škoda za čas — g. Zadravec in Kresnik?

Ptujski lažnjivec piše, da so g. P. Peter poslali dopis »Slov. Gospodarju«; res pa je, da Dobrovčani imamo sposobne može, ki pišejo v časnike. Seveda »Štajerčevi« pristaši si morajo najeti zaslepljenega, zaruja-velega pisarja. Sami ne znajo. Oh kako visoko izobraženi! Kaj ne, g. Visenjak?

Nadalje reglja giftna krota, da ima neka napredna gospodinja sina v latinskih šolah, kateri ne sme postati duhoven. Ta napredna gospodinja je Visenjakova boljša polovica, ki ima sina v latinskih šolah, o katerem še zdaj seveda ne more reči, bo li kedaj končal šole, ki so potrebne za duhovniški stan. Ta Visenjakova milostljiva pa je v resnici napredna. Udeležila se je sama zborovanja in seboj prinesla košaro mesa in pogač, katere je mislila deliti med tiste, ki bodo njenega poslali v državni zbor. Poslali smo ga, pa ne v državni zbor, ampak prek Pesnice.

Nadalje še moramo zavrniti laž, da bi gospod kaplan povzročili toliko nemira. Res je, da smo gospoda kaplana povabili gasilci. Nemir pa navadno povzročijo nepovabljeni gostje. Naše obnašanje je bilo tedaj primerno

tem nepovabljenim in nepotrebnim pridigarjem.

To je resnica! lažnjivi »Štajerc«!

To željo še imamo Dornovčani, da bi nas ne obiskali več. Visenjak nas je imenoval neizobražene; ti Visenjak, ako si tako izobražen, potem pa idi k Sv. Lovrencu in prosi za klobuk.

Visenjakov shod in »Štajerčev« poročilo sta nam odprla oči, da vidimo, kako »Štajerc« laže na vse pretege in obrekuje vse, kar se mu ne klanja.

Več poštenih Dornovčanov.

Od Sv. Bolfenka pri Središču. — (Društveno življenje.) Kakor se ti je že poročalo, dragi »Slovenski Gospodar«, smo se tudi mi Št. Bolfenčani iz narodnega spanja zdramili ter si v tekočem letu osnovali »Bralno društvo«.

Vsakemu se toraj ponuja prelepa prilika, da lahko za borno krono čita raznovrstne časnike in knjige.

Vzlic raznim stroškom pri ustanovitvi društva, katerih je bilo obilo, da se je prekrbelo vse potrebno, je odbor naročil lepo število knjig in časnikov. Tudi nekateri dobrotniki društva so društvu darovali knjige in tudi z denarno podporo priskočili društvu na pomoč, za kar se jim tem potom srčno zahvalimo. No, in hvala Vsemogočnemu, tudi udje pristopajo vedno in vedno k društvu. S ponosom povemo, da nas je že lepa armada skupaj, katera šteje 81 udov.

V tem številu pa gotovo ne smemo obtičati, ampak vsak ud društva naj si prizadeva pridobiti še novih udov, ker več nas bo, več časnikov in knjig si lahko naročimo. In če bodemo složni, kakor doslej, tudi znanprej delovali, lahko gromovito zakličemo: Mi gremo naprej!

Končno se še obrnemo do vseh domačih in tujih dobrotnikov, naj se spomnijo našega mladega društva in ga blagovolijo bodisi s knjigami ali pa z denarno podporo blagohotno podpirati, katera darila naj pošiljajo pod naslovom: »Bralno društvo«. Darovateljem se bode društveno vodstvo v tem listu iskreno zahvalilo.

Ti pa mlado društvo pod svojim voditeljem krepko in pogumno deluj neustrašeno naprej in se drži svojega gesla: Vse za vero, dom, cesarja! Podbolfenski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Pri Sv. Marku niže Ptuj bosta dne 15. t. m. po večernicah v šoli govorila deželni poslanec g. dr. Fran Jurtela in deželni potovalni učitelj g. Martin Jelovšek.

Prestavljeni so računski asistent v Bruku gosp. Konrad Roschay v Maribor k finančni okrajni direkciji, davčni oficial gosp. Franc Stiplovšek iz Ptuj v Ljubno, davčni pristav g. Anton Krisper iz Rogatec v Slov. Gradec, g. Franc Presinger iz Slov. Gradca v Knittelfeld, davčni praktikant Edvard baron Grutschreiber iz Celja v Ljutomer, Gustav Schwarschnig iz Laškega v Celje, Janez Klaftegger iz Marenberga v Irdning, Franc Ozvatič iz Radgone v Gornjigrad.

Pred porotniki v Mariboru. Dne 9. ni bilo obravnave, ker se je urednik g. Šegula s tožitelji poravnal. Tožitelji so bili orehovski Bračko v družbi protestantov Hildebrand, dr. Ed. Glantschnigg in Leopold Kralik. Šlo se je za tiskovne prestopke. — Dne 10. je stal pred porotniki 15letni Ciril Očkerl iz Vukovega dola zaradi posilstva. Bil je oproščen. Zaradi istega čina je zatožen 33letni kočarski sin iz Poberža, Josip Hernetz. Posilstvo se je dogodilo na Spodnjem Bregu pri Ptuj. Obravnava se je odložila, ker še je treba preiskave,

Iz šole. Šola na Ščavnici pri Radgoni se razširi v trirazrednico. Učiteljica na dekliški šoli v Slov. Bistrici je postala gospica

Avgusta Šantel iz Vranskega, v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici gospica Milena Pavlič. V pokoj so stopili g. Josip Vidič, nadučitelj v Št. Pavlu pri Preboldu, g. Ivan Žolnir, nadučitelj pri Sv. Štefanu na Žusmu in g. Josip Čížek, nadučitelj na Pilštanju.

Grozna nesreča v Mariboru. Zadnji petek, dne 6. junija, je na Schillerjevi cesti neka dekla polila drva v štedilniku s petrolejem, da bi se raje vnela. V hipu pa se jej je poleg drv vnela tudi obleka. Prestrašeno je dekleta zbežalo iz kuhinje na ulico ter liki baklji drvilo skozi tri ulice. Šele v Grajski ulici sta jo ustavila dva gospoda ter jej pogasila ogenj. Vso opečeno so prepeljali deklo v bolnico, vendar je izven nevarnosti.

Izumitelj umetnega glasovirja gosp. I. Bajde je došel iz Ljubljane v Maribor in bo razstavil svoj umotvor v restavracijskih prostorih Narodnega doma.

Leskovce v Halozah. Z dnem 1. jun. t. l. se je prestavila orožniška postaja iz Sv. Vida pri Ptujju v Leskovec.

Samomor radi ženine smrti. Obesil se je v Št. Lenartu v Slov. goricah 42letni posestnik Jurij Rojko vsled žalosti, da mu je umrla žena.

Veliko veselico v korist „Dijaškega doma“ v Celju prirede 15. junija celjska narodna društva na vrtu «Narodnega doma» v Celju.

Porotne obravnave v Celju. Letošnje poletno porotno zasedanje v Celju se je začelo dne 2. junija in so prišli do razsoje sledeči slučajji. Ponedeljek, dne 2. junija: Obtožen je Ciril O b l a k, rudar v Pečovniku, hudodelstva uboja, ker je ubil delavca Jurija Žoharja. Obsojen je na poldrugo leto težke ječe. — Miroslav Š e p e c, rojen Hrvat, dni-nar, se je imel zagovarjati radi hudodelstva tatvine. Zaradi tatvine iz navade je dobil 5 let težke ječe. — Zaradi istega hudodelstva je sedela na obtožni klopi brezposelna Jožefa D o b r o v š e k, doma iz Rečice. Dobila je šest let težke ječe. — Torek: Dolga obravnava s tremi zagovorniki se je vršila proti Francetu Grudnik, kot glavnemu sokrivcu, ter Antonu in Tereziji Grudnik, kot sokrivca zaradi penarejanja denarja. Prvi je dobil poldrugi mesec ječe, druga dva sta bila oproščena. — Sreda: Tudi zaradi ponarejanja denarja toži državno pravdnistvo Janeza Bekelina in Rudolfa Volčajnskeka. Prvi je bil obsojen v polletno ječo, drugi pa je bil oproščen. — Zaradi krvostrunstva se je imel v tajni razpravi zagovarjati Jožef Budna. Pregrešil se je nad svojo lastno, šele 12letno hčerko, zato so mu prisodili pet let težke ječe. — Nadalje je stal pred porotniki 34letni delavec Anton R o d o š e k, ki je 22. aprila na cesti pri Tremenjeh v ruto zavitim kamenjem pobil delavko Kat. Lečnik in ji uropal 21 K 72 v. Lečnik še sedaj leži v celjski bolnici. Obtoženec je vlomil tudi v stanovanje vinčarice Vozu in uropal 15 K 90 v. Sodišče ga je obsodilo na dosmrtno ječo.

V Marenbergu so občinske volitve iz 2. in 3. razreda ovržene in se bo še enkrat volilo. Proti protestantski, vsenemški stranki se bo združila domoljubna stranka katolikov-Slovencev in Nemcev. — Pred nekaj tedni so ponočnjaki nanosili pred marenberški farovž cel kup gnoja in ga okinčali z vejicami. — Pred nekaj dnevi pa so ponočnjaki ometali tablo slovenskega odvetnika g. dr. Pikla s človeškim blatom. Vsakdo ve, odkod prihajajo ta nesramna dejanja, a jasnih dokazov je težko dobiti.

Pri regulaciji Savinje. Iz celjske okolice se nam poroča: Komisijsko pregledovanje Savinje in njenih pritokov se je vendar začelo. Pri jedni teh komisij se je veleposestnik g. Žimnjak iz Celja odločno zavzel za našega kmeta ter očital, da država na jedni strani trosi milijone, za kmeta pa ne da nič. To pa mu je nakopalo kazensko ovadbo na glavo, češ, da je komisijo motil in komisijekega vodjo (grofa W. Attems) razžalil na časti.

Ogenj je upepelil hišo in gospodarsko poslopje posestnice Neže Šturm v Janeku, občina Brezno v dravski dolini. Škoda znaša okoli 3200 K, zavarovana so bila poslopja za 2400 K.

Utonila je pretekli teden desetletna šolarica v potoku Bistrica pri Muti v dravski dolini. Bistrica je bila jako narastla. Deklico so našli blizu tovarne za železnino.

Radgonski okrajni zastop ima po zadnjih volitvah, ki so se končale dne 5. junija, zopet nemško-nacionalno lice, le občine so volile krščansko-narodno. Slovenske občine so baje volile z nemškimi nacionalci.

Nesreča v Pušencih pri Ormožu. V Pušencih je hotel hlapec g. Štiberca konja navaditi na vlak. Dne 7. t. m. je delal s konjem na polju in ko je videl dohajati vlak, gnal je konja v bližino proge. Konj pa se vlaka hudo ustraši, začne silno delati, vrže hlapca ob tla, mu skoči na trebuh ter zdvijja dalje. Ko dirja, pride do prepada, se zvali vanj ter si zlomi prednje noge in vrat. Za eno uro je bil konj mrtev, hlapca pa so odpeljali težko poskodovanega v bolnišnico v Ormož.

Slovenska občina Velenje. Z našim zadnjim poročilom o imenovanju pl. A d a m o v i č a častnim občanom velenjskim vsedli smo se njegovim osebnim nasprotnikom na limanice, kakor smo se sedaj prepričali. Zato popravljamo danes takoj, kar je zadnjič velenjski dopisnik pregrešil. Pl. Adamovič se kaže vedno naklonjenega pravični slovenski stvari. Proti nastavi slovenskega okrožnega zdravnika niti glasovati ni mogel, ker ni v zdravilstvenem okrožnem odboru. Pl. Adamovič in njegova rodbina je visoko čislana v Velenju in celi okolici. Dne 8. t. m. se je pl. Adamoviču slovesno izročila v slavnostni seji diploma častnega občanstva. G. župan J o s. Š k a z a izročil je slavljencu diplomu ter povdarjal ves ginjen, da ima slavljeneec tako obilo zaslug za občini blagor, da je pač naša dolžnost, mu malo čast izkazati. Ginjen se je zahvalil gospod slavljeneec za čast ter koncem govora klical: «Bog ohrani in živi nam domovino!» — Gosp. župnik Cizej je dejal: «Devet let je, kar vi g. pl. Adamovich kot odbornik velenjske občine delujete. Razmere v tej občini so marsikaj zamotane in sitne. Da si tudi zdaj pa zdaj nismo bili jedne misli ter si oporekali, vendar ste vi g. pl. Adamovich vsikdar jako parlamentarno postopali, nikoli nam ne zamerili, ostali ste zvesto na naši strani, hvala vam danes! Vaša pl. rodbina deli osobito v naši občini ubogim otrokom in odraslim obilo dobrot, župnikova dolžnost je bila že zdavnaj, se zahvaliti, danes je prilika, da to svojo dolžnost storim. . . Hvala vam in vašej pl. rodbini. . . Vaša rodbina daje mojim župljanom s svojim vzgledno krščanskim življenjem lep vzgled ter zdatno olajšuje delovanje župnikovo, dušnega pastirja. Hvala vam, hvala vašej pl. družini.» — Tudi g. nadučitelj Brencce nagovoril je gospoda slavljence ter omenjal, da on nima samo za občino sploh, nego še osobito za šolo res velikih zaslug, torej mu kliče: «Še mnogo leta ga naj živi Bog.» Navdušeno so navzoči trikrat zaklicali g. pl. Adamovichu «Živijo!»

Iz Slovenjegagradca. Kmetijska zadruga uspeva tukaj jako dobro. Kmetje postajajo vedno bolj zavedni in pristopajo neprenehoma k zadrugi. To pa povzroča, da se slovenjegraški posilinemci tresejo od strahu. Iz same obupnosti so ovadili kazenskemu sodišču kmetijsko zadrugo, češ da kmetijska zadruga nepravilno prodaja blago, da dobijo tudi neudje na knjige udov pri zadrugi blago. Po daljši, seveda natančni preiskavi je c. kr. državno pravdnistvo v Celju ustavilo kazensko postopanje proti kmetijski zadrugi z razlogom, da ne najde v ravnanju kmetijske zadruge nikakoršnega kaznjivega dejanja. Toraj nasprotniki so propali. — Novica za Vas bo tudi, da se kličejo k tukajšnjemu sodišču priče v kazenski zadevi bratov Reitter radi goljufije.

V Lučah je zgorela dne 7. junija hiša kmeta v Okarnici. Hiša je popolnoma zgorela. Druge stavbe so vendar rešili in pa nekaj malega iz hiše. Goreti je začelo kmalu popoldan. Kako je ogenj nastal, se ne ve. K sreči je bil kmet tudi za nekaj zavarovan. — Vreme imamo sedaj toplo, da lahko raste po dolinah in planinah. — V Ameriko še vedno gredo od nas, tako da ubogi kmetje nimajo že nič hlapcev. Kolikor jih ne gre v Ameriko, pa malokateri hoče na kmetih služiti.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Pred kratkim imeli smo pri nas občinske volitve ter se je vršila v soboto dne 7. t. m. volitev župana, pri kateri je bil novim županom izvoljen Franc Napast, posestnik v Spodnjih Pleterjah.

Sv. Andraž v Slov. gor. Dne 4. jun. pokopali smo g. Štefana Pihlerja. Dosegel je lepo starost. Bil je rojen 8. decembra 1828. Akoravno je mnogo pretrpel v vojski leta 1859, katere se je kot podčastnik udeležil, še dosedaj ni bil bolan, kar je pripisoval svojemu zelo rednemu življenju. Več let je bil župan, dvakrat cerkveni ključar in oče ubogih. Večinoma se imamo tudi njemu zahvaliti, da smo dobili pošto, katero je tudi do svoje smrti oskrboval. Naj počiva v miru!

Cerkvene stvari.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Martin pri Vurbergu 20 K, Sv. Peter pod Sv. Gorami 20 K 95 v, Kojnice 111 K 10 v, Dobrna 60 K, Sv. Kuni-gunda na Pohorju 27 K 72 v, Jarenina 108 K 72 v, Dobje 9 K 50 v, Sv. Marko niže Ptujja 22 K, Sv. Kunigunda v Slov. gor. 9 K 38 v, Buče 13 K 30 v, Slov. Bistrica 40 K, Sv. Jurij na Ščavnici 44 K 52 v, Sv. Bolfank pri Središču 5 K, Sv. Miklavž pri Ormožu 17 K 60, Ormož 6 K 64 v.

Društvena poročila.

Izlet v Ruše. V nedeljo dne 15. t. m. bo priredilo pri lepem vremenu bralno in pevsko društvo »Maribor« izlet v Ruše. Tam bo na vrtu gostilne g. Jož. Mule koncert s petjem in tamburanjem. Zanimanje za ta izlet je veliko in upati je, da bode udeležba velikanska. Ne le iz mesta, ampak tudi iz okolice Ruš je vsakemu Slovincu dolžnost, da se isti dan pokaže med udeleženci. Vstopnina je jako nizka, 10 kr. za osebo. Odhod za izletnike iz Maribora je ob 2. uri popoldne od južnega kolodvora. Pri slabem vremenu se preloži izlet na prihodnjo nedeljo.

Predstava v Narodnem domu. Danes, dne 12. in v soboto dne 14. junija ob 8. uri zvečer, vrši se v mali dvorani Narodnega doma predstava s skioptikonom. Kdor se želi seznaniti s krasoto in umetnostjo narave, naj ne zamudi prilike, vdeležiti se te zanimive predstave. Cene prostorom so primeroma jako nizke.

Dijaški kuhinji v Ptujju so darovali od zadnjega izkaza v mesecu aprilu t. l. še sledeči p. n. dobrotniki: č.č. konkurenti 10 K, okr. Posojilnica v Ljutomeru 10 K, Posojilnica v Gornji Radgoni 20 K in o. Andrej Brdnik, minorit 5 K. — Pristrčna hvala!

Bralnemu društvu pri Sv. Bolfenku je podaril č. g. o. Alojz Zabavnik v Čakovcu več lepih hrvatskih knjig, največ od «Maticе Hrvatske». Za krasne knjige se blagemu dobrotniku društveno vodstvo tem potom iskreno zahvaljuje. Želimo, da č. gospoda posnema več takih dobrotnikov.

Iz drugih krajev.

Češki minister dr. Rezek je odložil ministersko čast, ker so Čehi sklenili, da bodo zabranili z obstrukcijo, da se ne sprejme zakon o voznih listkih.

Nov otok se je pokazal in — izginil. Blizu Pelican Pvinta, 65 milj zapadno od naselbine Walfischbai je zapazila neka deklica z daljnogledom v morju neki veliki, temni predmet. Peljali so se tja z ladijo in našli 150 m dolg in 30 m širok otok, ki se je dvigal na vseh straneh tako strmo iz morja, da se mu ni bilo mogoče z ladijo približati. Neki častnik pa je vendar splaval k otoku ter prinesel seboj materijal, iz kakršnega je bil otok sestavljen. Bilo je to po večini mehko blato. Z otoka pa so se vzdigovali tudi sumljivi dimi, ki so smrdeli po žveplu. Vendar se je sestavila posebna komisija, ki je šla par tednov pozneje z vsemi potrebnimi pripravami otok raziskovat. Toda o otoku že ni bilo več duha ne sluha. Kakor se je pokazal, tako je tudi izginil.

Madjarskega denarja nočejo. »Magyarország« se čudi, da more kdo Madjare kdo tako sovražiti, da niti denarja noče. Ministrstvo je starobečejkim učiteljem nakazalo običajne petletnice; katoliški in židovski učitelji so denar vzeli, Srbi pa so ga zavrnil, češ, da nočejo, da bi si vsled svojega denarja lastila madjarska vlada vodstvo srbskih šol. Vlada je zato baje petletnice odpovedala — a srbska cerkvena občina izplača svojim učiteljem petletnice iz svoje bjagajne.

Grozen rodbinski dogodek. Grozen dogodek se poroča iz Malečap pri Grabštanju na Koroškem. Tam se je p. d. Kumrov sin sprl s svojo materjo vdovo, in sicer, kakor se poroča, radi njenega ljubimca. Ta je prišel materi na pomoč in mu je mladenič zasadel nož v prsa, da je obležal mrtev. Potem je sam sebi prerezal žile, a so ga še pravočasno zavezali in pripeljali v celovško deželno sodišče. — Drugo poročilo pravi, da je umorjeni krojač Verhovnik, in da je prihitel morilčevi materi na pomoč, ko jo je 20 letni sin tepel.

Beg kaznjencev. V kaznilnici Moabit je 10 kaznjencev zvezalo paznika. Oropali so mu ključe in zaprli ostale kaznjence in jetnike. Nato so prerezali električne žice pri zvoncih. Ko so hoteli preko zidu, bili so zunaj opaženi, zato so vsi skočili na lestvo, ki se je pod težo zlomila. Samo trije kaznjenci so ušli.

Obsojeni orožniki. V Sarkad Noresztur je bila lani oropana občinska blagajna. Orožniki so prijeli ropa sumljiva Franca Nistarja in Emerika Kissa ter so ju v zaporu silovito pretepavali. Štirje orožniki so sedaj obsojeni na 3 do 7 mesecev.

13letni deček v smrt radi Burov. Na Dunaju se je ustrelil 13letni deček Leopold Winkler v žalosti, da so se Buri udali Angležem. Deček je ustanovil zvezo dečkov: »Zvesto pri burski zastavi« ter je pred letom pobegnul z dvema tovarišema v Južno Afriko, pa je bil že v St. Hipolitu prijet in izročen materi. Ko so Buri sklenili mirovno pogodbo, je deček ves čas plakal in hodil okolu s povešeno glavo. Mladi samomorilec je zapustil listek, na katerem je zapisano: »Jaz držim prisego do smrti in ostanem zvest burski zastavi!«

Nov izbruh Mon Pelé-ja je bil zopet v petek. Štiri ure je bilo mesto Fort-de-France v gosto temo zavito. Polja v Morne-Rouge so z rdečo lavo pokrita. Pogreša se več ribičev s svojimi čolni.

Dijaški vulkan. Ogrska torej nima vulkana. »Vulkan« pri Eperiesu na Ogrskem, o katerem se je čitalo toliko senzacionalnosti, je dijaška šala. Dijaki so napravili na vrhu gore dim, njihovi tovariši pa so hitro po mestu raznesli vest, da gora izpušča vulkanične sopare. S tem so povzročili mnogo strahu.

Radi vola umorjen. V ruski vasi Kalinova pri Varšavi, okraj Lomza, je bil nedavno nekemu kmetu ukraden vol. Vsa vas je bila radi tatvine razburjena in je sumila, da so tatvino izvršili trije kmetje iz sosedne vasi. Prebivalci Kalinove so šli v sosednjo vas, zgrabili sumljive tri kmete, ter jih pri-

peljali v Kalinovo. Tu so jih obesili na drevesa in toliko časa topli, da so pod udarci izdahnili duše.

Na grobu svoje žene se je ustrelil zadnji torek, dne 10. junija, ob 7. uri na pokopališču pri sv. Krištofu v Ljubljani ravnatelj tovarne na Fužinah, Josip Dievok. Prenočeval je v hotelu »pri južnem koldvoru«. Ob pol 7. uri je odšel in še naročil, da se mu soba pridrži do popoldne. Iz hotela je šel naravnost na pokopališče in izvršil samomor. Ustrelil se je v sence in je bil takoj mrtev. Samomor je izvršil najbrže zaradi dolgov in pa zaradi tega, ker bi bil s 15. junijem odpuščen iz službe.

Redek slučaj. V Judendorfu na Gornjem Štajerskem je posestnik Janez Grabenwerter, ki je nič manj kot 60 let kmetoval na enem in istem posestvu, katero je prevzel za svojim očetom. V nedeljo, dne 1. t. m., so mu priredili njegovi občani kakor tudi okoličani lepo slavnost. Občina ga je izvolila častnim občanom.

V smrt radi glavnega dobitka. Hišni posestnik Jurij Landerl na Nižjem Avstrijskem je zadel glavni dobitek hamburške loterije v znesku 70.000 mark. Finančna oblast je za to zvedela, konfiscirala je srečko, ker je v Avstriji prepovedana, in je kaznovala Landerla. To je moža tako razžalostilo, da se je obesil.

Židovski pregovori, katere prinaša »Warsch. Dnewn.« po »Izraelita«, omenjamo le nekatere: Revščina ni pregreha, a tudi ne čednost. — Lažje je postaviti pijanca na noge, kot reveža. — Ako revež je pišče, tedaj je bolan on ali pa pišče. — Tri stvari rasto brez dežja: obresti, stanarina in dekleta. — Uho posodi vsakemu, roko prijatelju, ustnice samo ženi. — Hudič vzame vse, samo hude ženske ne. — Mož in žena sta jedno telo, a različna žepa. — Zaupaj ženi kako skrivnost, ali odreži ji jezik. — Ženske lažejo celo, kadar molče. — Žena ima tisoč duš. — Žena zapeljuje k dobremu ali k slabemu, zapeljuje pa vedno. — Ljubezen je sladka, toda samo s kruhom.

Predpraveice kraljev. Na Tonkingski meji je sedem hribočkov, posajenih s čajevcem — a ne sme se ondi izgubiti niti jednega peresa ne — ves čaj je za cesarja. — Siomski kralj Chulalongkorn kadi smodke, dolge in debele kakor noga. Kogar hoče posebno odlikovati, tistemu pošlje jedno tako smodko. — Menelik nosi v levem ušesu velik dijamant, v znamenje kraljeve časti in v dokaz, da je ubil slona. — Na Madagaskarju ni smel noben podanik izpustiti višje papirnatega zmaja, kakor ga je izpustila kraljica Ravanalona. — Kadar je car na potovanju, ima vselej s seboj svoje lastno perilo za umivanje in postelje. V Campiegni so njegovi sluge slekli drage preobleke ter preoblekli blazine v rusko carjevo blago. V Petrogradu sme edini car voziti po ulici »galop«.

Samomor inženerja. Blizu postaje Sbhönbrunn so našli dne 8. t. mes. strašno razdejano truplo inženerja južne železnice, 33letnega Rudolfa Höglerja, ki se je vrgel na železniški tir. Högljer je bil oče peterih otrok, njegova vdova je stara šele 29 let. Živela sta jako srečno; v zadnjem času pa je zabredel mož v kljub lepim svojim dohodkom v dolgove, vsled česar se je usmrtil.

Ločitev zakona brez prepira. Kamnosek Edvard S. in njegova žena Roza na Dunalu sta živela dalje časa v najlepši slogi. Zadnji čas pa sta postala drug na drugega ljubosumna, in baje sta imela oba dovolj povoda za to. Končno sta oba zaprosila pri sodišču za ločitev zakona. In te dni se je vršila tozadevna obravnava pred dunajskim deželnim sodiščem. Nobena razprava pa se še ni vršila tako mirno, kajti mož je mutast, žena Roza pa tudi.

Najvišji obljudeni kraj na južnem Tirolskem je Snežnik v Gornji Pasijerski dolini, kjer je rudokop za srebro, svinec in cink. Selo leži 2482 m nad morjem. Po zimi je tam 200 do 225 ljudi. Za Veliko noč, po

leti pa vsako nedeljo in praznik, prihaja tja duhovnik iz Vranje peči, kamor bi sicer Snežčani morali tja in nazaj hoditi 5 ur. Zdravnika imajo najbližje v Št. Lenartu, kamor hodijo dobri pešci tja in nazaj 11 ur. V selu je cerkvice, ena gostilna in nekaj branjarij, kjer si Snežničani skrbje vse potrebno za življenje. — Pa naj še pravijo naši Trentarji za Triglavom, da ni višjih od njih!

Klarinet — grozilno sredstvo. »Cenjeni gospodje!«, oglasil se je često po pariških imenitnejših kavarnah nek mož z klarinetom pod pazduho, »zagodel bi Vam, pa vem, da take godbe ne marate, druge pa ne znam. Prosim torej...« — in molil je roko, v katero je sprejemal darove gostov, ki so mu bili hvaležni za uljudnost, da ni pričel piskati na klarinet. Ko je te dni zopet prišel klarinetist v znano mu kavarno, hotel je nek gost, da naj enkrat vendar zaigra. Klarinetist je naredil poklon in ves rudeč poiskal — vrata. »Gospodje«, je dejal klarinetist med vrati, »jaz na klarinet niti piskati ne znam, nosim ga seboj le, da grozím in dobim tako kaj denarja.« Gostje so za klarinetistom, ki jih je toliko časa vlekel za nos, debelo gledali.

Kako turški sultan skrbi za red. Rustem Kabaš je srdit sovražnik kristjanov med Arnavti. Mnogo umorov ima na svoji vesti. Zadnji nemiri so njegovo delo in takrat so v Carigradu obljubili, da napravijo red. Rustem Kabaš je bil res aretiran. Poslali so ga v Carigrad, kjer ga je veliki vezir osebno sprejel in ga peljal k sultanu, ki ga je pohvalil, obdaril z denarjem in mu naročal, naj za pokoro svojih grehov potuje v Meko. Rustem Kabaš je potoval veselo v Meko in ko je došel nazaj, dobil je — naslov hadžija. Sedaj se je smel vrniti zopet med svoje, ki so ga sprejeli z zastavami in velikim vriščem. Med kristjani vlada veliko ogorčenje. Ni izključeno, da pride zopet do krvavih prizorov. Tako postopanje gleda mirno krščanska Evropa.

Zgube Angležev v južnoafriški vojni. Kakor poročajo angleški listi, imeli so Angleži tekom južnoafriške vojne, ki je trajala od 11. oktobra 1899 do junija 1902, to je, v dobi nad 31 mesecev, sledeče zgube: 21.579 ubitih, 13.000 mrtvih na raznih boleznih, 30.120 jih je vsled dobljenih ran in drugih boleznih postalo nezmožnih za vojno, 9714 pa se jih je podalo Burom. Od 300.000 vojakov, katere je Anglija poslala v Južno Afriko, postalo jih je torej vsega skupaj nezmožnih za vojno skoraj 74 in pol tisoča t. j. četrti del vse vojske. Tekom vojne so umrli trije angleški generali: Symons, Wanchope in Woodgate; ranjenih pa je bilo devet: lord Methuen, Macdonald, Knoy, Wood, Barton, Jan Hamilton, Little, Rundle in Kekeveich; med tema sta bila Methuen in Hamilton dvakrat ranjena, Methuen pa — kakor znano — tudi ujet. Zanimivo je tudi, da je jednega angleškega vojaka požrl — krokodil, dva sta pa bila raztrgana od levov.

Grozno mučenje. Iz Dallessa (Teksas) poročajo o strašnem umoru zamorca Dudley Morgana, ki je siloma onečastil neko belo ženo, soprogo delavca Mac Kaya in potem pobegnul. Zamorca so zasledovali z mesarskimi psi, in ko so ga dobili, so ga peljali z železnico v Lansing. Že prej pa so brzojavili na vse strani, tako da je čakalo na postaji 4000 oborožencev. Ti so peljali zamorca do hiše Mac Kaya, kjer je žena izpoznala svojega napadalca. Potem so ga privezali na železen drog, izžgali mu oči, tudi po telesu so ga obžgali. Mučili so ga uprav bestialno, in sicer prav počasi. Šele, ko se je zamorec onesvestil, so ga deli na gorečo gromado, kjer so ga pustili tako dolgo, da je umrl. Žena Mac Kaya je ves čas gledala to grozno mučenje. Žalostno je, da ni v vseh južnih državah sodišča, ki bi obsojalo to strašno linčanje. V zadnjih petnajstih letih so belokožci usmrtili na ta način 2500 zamorcev.

Protijudovsko zvezo ustanavljajo kmetje na južnem Moravskem. Ob reki Taji v bližini Znoja v vaseh Edšpic, Oblas i. t. d. pečajo se kmetje z nasadi kumar in živeli so, ker slove njihove kumare, v blagostanju. Zadnji čas polastile so se pa judovske pijavke vse kupčije s kumarami in so na cene tako pritiskale, da se sadenje kumar ni več izplačalo. Kmetje so se sedaj dogovorili, da ne bodo več vozili kumar na semenj v Znoj, kjer so na milost in nemilost izročeni judovskim veletržcem, marveč da hočejo kumare prodajati v svojih vaseh in tako sami določati ceno. Pripravljajo se pa tudi na ustanovitev zadruga za prodajo kumar.

Uljuden tat. Pri obisku predsednika francoske ljudovlade Loubeta pri ruskem caru letos ni bilo nič manj kot 45 francoskih časnikarjev v Petrogradu. Dopisniku francoskega lista «Temps» Pierre Mille zgodila se je pa pri tem mala nesreča. V gneči mu je bila ukradena listnica s 100 rublji in več važnih listin in bilježk. V listnici nahajajoče se vizitke izdale so tatu naslov njegove žrtve in tat se je pri tem skazal toliko uljudnega, da je vse listine poslal po pošti na policijski urad. Milleja je pa tat pismeno obvestil, da naj opraviči, ker je njegov denar menjal. Pismo pisano je bilo jako duhovito in bilo je tudi opisano, kako se s kaznjenci ravna v ruskih in francoskih ječah. Tat je v pismu hvalil francoske ječe. Na policiji je Mille dobil svoje listine nazaj.

Častna izjava. »Slovenski Gospodar« je z dne 14. februarja 1901 št. 7 prinesel pod naslovom »Kako skrbi Bračko za kmeta« vest, da je gospod Jurij Hildebrand, posestnik toplic v Radencih, stopil v dogovor z g. Franc Bračkom, načelnikom okrajnega zastopa gornjeradgonskega, da si »priskrbi cenejšega zdravnika in sicer na stroške kmeta in občin. Bračko priporoča in dela vsled tega za nemškega zdravnika dr. Orosela, katerega bi Hildebrand rad imel. Okraj mu naj da mesto in plačo, Hildebrand pa bo na ta način dobil zastoj zdravnika, ki mu ugaja«. K temu pristavlja dotični dopisnik poziv na kmeta s sledečimi besedami: »Ubogi kmet naj plačuje, milionar Hildebrand pa naj uživa kmetove dobrote, tako si misli kmetski prijatelj Bračko. Gornjeradgonski kmetje, kako dolgo boste

še hodili za Bračkom?« — Porotna obravnava dne 29. nov. 1901 je dognala, da so predstoječa očitanja dopisnika popolnoma neresnična, da je marveč za okraj gornjeradgonski le koristno, če je topliški zdravnik v Radencih ob enem distriktni zdravnik, ker dobiva od lastnika toplic primerno plačo in stanovanje. Obžalujemo tedaj, da je bilo sprejeto omenjeno poročilo v predale »Slov. Gospodarja«, ker se tam gg. Franc Bračko in Jurij Hildebrand po krivici obdolžujeta nečastnega dejanja. Uredništvo.

Strela udarila v zrakoplov. V Monakovem se je vozil nad vojaškim vežbališčem nadporočnik Hiller 500 metrov visoko v zrakoplovu. V zrakoplov je udarila strela. Nadporočnik se je pri padcu močno poškodoval, vendar v splošno začudenje ne smrtno.

V ječi obogatel. Iz Amerike se poroča: V Michigan City ječi je umrl George H. Stever, ki si je kot jetnik prihranil šest tisoč dolarjev s tem, da je delal čez določeni čas.

Skupaj zraščeni družici. V Krehovu pri Tabru je bila te dni poroka, ki je imela posebno zanimivost v tem, da ste bili pri poroki za družici navzoči dve skupaj zraščeni 54 let stari deklici, Roza in Jožefa Blažek, ki spominjata na znana Barnum & Baylejeva dvojčka. Veselili ste se ob sreči družih.

Gospodarske drobtinice.

Vspreh davka na žganje. Dne 1. septembra je bil uveden novi davek na žganje. Dotični zakon določa, da se jeden del dohodkov od davka na žganje razdeli na dežele in sicer se je določilo, da se razdeli vsaj 19.2 milijonov kron na leto. Provizorični obračun za čas od 1. septembra do 31. decembra 1901 je sedaj gotov. Mesto 64 milij. kron se razdeli med dežele 7,957.178 K 42 v, v katero svoto pa je všteti tudi dohodek iz naknadnega davka od žganja, ki je bil do

Društvena naznanila.

- Dne 15. junija: »Bralnega in pev. društva »Maribor« izlet v Ruše in koncert s tamburanjem in petjem v gostilni g. Muleja. Začetek ob 3. uri pop. Vstopnina 10 kr.
- » » » V Studenicah gostilne g. Koropca koncert in vrtna veselica. Zjutraj ob 7. uri izlet na Boč.
- » » » »Bral. društva pri Sv. Marku niže Ptuja ima po večernicah v šoli izredno občeno zborovanje. G. potov. učitelj M. Jelovšek in g. dežel. poslanec dr. Fr. Jurtela predavata o važnih predmetih umnega gospodarstva.

1. septembra 1901 davka prost. Ta dohodek pa znaša 2.232.200 K 68 v. Od imenovane svote dobi Kranjska 360.086 K 20 v, Štajerska 372.992 K 74 v, Koroška 240.370 K 45 v, Istra 25.598 K 24 v, Goriška 25.765 K 34 v in Trst 37.390 K 78 v.

Loterijske številke

Gradec 7. junija: 10, 44, 90, 64, 40.
Dunaj 7. junija: 1, 22, 69, 8, 76.

„Dijaški dom“ v Celju.

[V. izkaz.] Nadalje so še darovali: Gg.: Valentin Južna, veleposestnik v Št. Juriju ob Taboru 10 K, Fr. Sever, tržan v Ljutomeru 10 K, Neimenovan 30 K, Andrej Urek v Brežicah 10 K, Robert Stepic, c. kr. davčni pristav v Judenburgu 10 K, Jakob Omladič, posestnik v Spodnji Hudinji 8.88 K, Frančišek Pečnik, župnik v Podgorji 10 K, Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu 30 K, dr. Hruban, odvetnik v Olomucu 3 K, Robert Vaclavik, župnik pri Sv. Jederti nad Laškimi 10 K, Martin Ulčnik, župnik v Doliču pri Mislinji 10 K; Nabiralna pola v konjški čitalnici v mesecu maju 17.20 K; Gospe: Franjica Šijanec v Poličanah 5 K, Urša Golavšek, posestnica v Grižah 5 K; Prebitek koncerta narodne godbe v Žalcu 50 K; Gg.: dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru 10 K, Mihael Korber, c. kr. notar v Ložu 20 K, Neimenovan iz Prage 20 K, Franjo Matek, c. kr. poštni asistent v Celju 10 K; Slav. katol. izobražev. društvo v Št. Pavlu pri Preboldu 8 K; Gg.: Ivan Likar, glavni zastopnik banke »Slavije« v Celju 50 K, Franc Zopf, nadučitelj in gospa Marija Zopf, učiteljica, Pristova 10 K, Matej Tertinek, župnik v Pernicah 2 K, dr. Fran Jankovič, zdravnik v Kozjem, nabral v veseli družbi 30 K, Anton Kosi, učitelj v Središču 10 K; Gospa Marija Sinkovič, posestnica 5 K; dr. Fran Perne, c. kr. profes. v Kranju 2 K, Gomilšak Jakob, c. kr. prof. v Trstu 25 K; Slav. katol. tiskovno društvo v Mariboru 200 K; Gg.: dr. Viktor Gregorič, zdravnik v Sevnici 5 K, Franjo Thaler, veleposest. v Št. Ilju v Slov. gor. 5 K, Matija Sinko, bivši profesor bogoslovja in župnik v Središču 200 K, Miroslav Polak, c. kr. stotnik 5 K, Franc Kramberger, dijak v Ljubljani 10 K, Jos. Kosem, tajnik okrajnega zastopa v Celju 200 K; Ferdo Golub v Zagrebu 2 K, Ivan Pediček, duhoven v Zagrebu 20 K, Alb. Šubic, profesor v Kohru 5 K; Gospa Milica dr. Mohoričeva v Gornjemgradu 10 K; Gosp. Jakob Lempl, dekan v Škalah 20 K. — Skupaj v tem izkazu 1093 K 08 v.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelskega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Oznanilo.

Dne 17. junija t. l. se bode zapuščina Jurija Rojko, posestnika v Zamarškovi, namreč: pohištvo, živina in sicer ena 5 letna kobila z žrebetom, voli, krave, teleta, svinje, vozovi itd., kakor tudi trava za seno in setev z njiv po javni dražbi prodajala. Vsak dražbenik oziroma kupec mora kupljene reči takoj plačati in odstraniti, razun sena, katero se ima do 30. junija pokositi, setev z njiv pa ob času žetve. — Dne 23. junija t. l. se bo pa prodal vinograd v občini Partinje vlož. št. 151. — Kupci se uljudno vabijo, da se dražbe v obilnem številu udeležijo.

Občinski urad Zamarškova-Lormanje, dne 7. junija 1902.

286 1—1

Jan. Rop, župan.

Razne

uradne pečate
kuverte

s firmo

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

K j e? se kupi najbolj po ceni in naj- **K j e?**
v trgovini mešanega blaga in deželnih pridelkov.
Antona Hermetter poprej Kržižek
v Mariboru Tegetthoffova cesta št. 9.

Iz moje velikanske zaloge priporočam cenjenemu p. n. občinstvu in sicer: **sladkor, kavo, riž, čaj, rum,** najboljše **olje** za jedila, ogrsko parno **moko**, moko za kruh, **koruzno moko, ajdovo moko**, potem **moko za krmo, pšenične in ajdove otrobe, modro galico, žveplo** ter **lub** od rafije za vezenje trt itd.
Cene: kava surova 1 kg po 1.—, 1'20, 1'40, 1'60, 1'80 in 2.— gld.; kava ožgana 1 kg po 1'40, 1'60, 1'80, 2.— gld. Riž 1 kg po 10, 12, 14, 16, 18, 20 kr. Ogrska parna moka št. 00 1 kg po 16 kr., št. 0 1 kg po 15 kr., št. 1 1 kg po 14 kr. Moka za kruh 1 kg po 8, 9, 10, 11, 12, 13 kr., moka za krmo 1 kg po 5, 6, 7 kr. Pšenične otrobe (drobnejše in debelejšje) 5 kr., ajdove otrobe 1 kg po 6 kr. Modra galica 1 kg po 30 kr.

Zagotavljajoč najboljšo in najcenejšo postrežbo, prosim cenj. p. n. občinstvo za obilen poset in beležim z velespoštovanjem

Anton Hermetter.

264 3—2

Trgovina z železnino
 5—4 v Radgoni.

Stefan Kaufman

priporoča slavnemu občinstvu najboljše ocelne **kose, srpe** in pristno štajersko železo.

Vse po najnižji ceni.

Solidna in točna postrežba!

KUVERTE
 s firmo priporoča
 tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Vabilo
 na 268 2—2

izredni občni zbor
Kmetijskega društva v Konjicah
 reg. zadruga z omej. zavezo,
 kateri se bo vršil
 dne 15. junija 1902, ob 3. uri popol. v društveni hiši
 v **Konjicah.**

Dnevni red: I. Prememba pravil eventuelno
 II. Razgovor o razdružbi zadruga.
 K obilni vdeležbi uljudno vabi

o d b o r.

Velika zaloga švicarskih ur

ANTON KIFFMANN,
 urar, Maribor, Gosposka ulica 5 (vis-à-vis Grubitsch)

280 2

— Za vsako uro se jamči voš let. —
 — Samo dobrodošče in preskušene ure se prodajajo. —

Srebrna ura z dobrimi kolesci 6 gld.
 Z najfnejo uredbo in posebno močnimi pokrovci 7 gld. 50 kr.

Srebrna ura, z dvema pokrovčema in dobrimi kolesci velja 7 gld. 50 kr.
 Najfneja, močna trpežna ura 8 gl. 50.

Iste ure z bolj navadnim kolesovjem mnogo ceneje!

Razpošilja se po poštnem povzetju. — Neugajajoče ali slabo idoče ure, ako se v 14 dneh povrnejo, se zamenjajo ali vrne denar.

Slovinci!
 darujte za
družbo Sv. Cirila in Metoda!

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 v.
 Najmanjša objava 45 v.
 Vsaka beseda stane 2 vin.
 Vsaka beseda stane 2 v.
 Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Popolno mizarско orodje za 3 delavce, skoro popolnoma novo, se takoj proda. A. Inkret, Maribor, Lendgasse 2.
 263 3—3

Jabolčnice osem polovnjakov iz leta 1900 liter po 12 do 14 vin. in štiri polovnjake izabele iz leta 1901 po 24 vin. ima brez posode na prodaj Josip Karba, posestnik na Krapji, pošta in kolodvor Ljutomer.
 269 4—2

Lepo posestvo v Slov. gor. ob veliki cesti Ptuj-Radgona sposobno za krčmo, obstoječe iz hiše, gospodarskega poslopja (vodnjak pri hiši), njiv, sadonosnika, majhnega travnika (oddaljen četrť ure), vse skupaj čez 3 orale, se proda ali da v najem pod zelo ugodnimi pogoji. Ceno pove Anton Kočmut, Sv. Andraž v Slov. gor.
 271 2—2

Malo posestvo, četrť ure od Maribora, zidana hiša, sadonosnik, vrt za zelenjavo, njivi, se zelo po ceni proda. Knpna svota se lahko izplača tudi v obrokih. Naslov pri upravništvu. 278 2-2

Lepo posestvo, obstoječe iz več oralov dobrih njiv in travnikov, dobro obiskovano gostilno in mesarijo, v lepem trgu na Spodnjem Štajerskem in pri kolodvoru, se proda za 10.000 gld. Kupovalci naj pošiljajo svoje naslove pod F. Z. 100 poste restante Celje.
 279 2—2

Dva valčna stola in sicer jeden s 4 železnimi valeki za šrotanje in jeden s

4 porcelanastimi valeki, obadva stola sta še v rabi in dobro ohranjena in se radi stavbe večjih valčnih stolov po ceni prodasta. Več se izve pri ptujškem umetnem in valčnem mlinu v Ptuj.
 282 2—1

Posestvo: hiša, njiva, gozd in sadni vrt, vsega 3 orale, proda Anton Bračko na Vodolah št. 33 pri Sv. Petru niže Maribora.
 284 1—1

Hiša s koncesijo za gostilno v bližini kolodvora se proda za 2200 gld. Ponudbe sprejema Ivana Krivec, Šterntal št. 68, pošta Ptuj.
 290 2—1

V najem se išče.

Hiša, ako mogoče na takem kraju, kjer bi bilo za malo trgovino ali gostilno prikladno, se želi vzeti v najem. Ponudbe sprejema upravništvo lista.
 289 3—1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.
 235

Službe išče slovenščine in nemščine v govoru in pisavi ter laščine v govoru večš mož. Naslov pri upravništvu. 3—2

Služba organista in cerkovnika se odda s 1. julijem pri Mali Nedelji. — Cerkv. predstojništvo. 238 2—1

V zalogi **tiskarne sv. Cirila v Mariboru** se dobi
Za birmance lep spomin
 in sploh za odrasle koristen molitvenik

„DUHOVNI VRTEC“
 v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še pouk za sveto birmo in 116 svetih pesmi: velja v usnje vezan z barvanim obrezkom K 1'40, v usnje vezan z zlatim obrezkom K 1'70, v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo K 1.90.

Sv. birma,
 Pouk in priprava za ta sv. zakrament za šelo in dom v III. natisu.
 1 kom. velja 12 v, 10 kom. K 1'10, in 100 kom. K 9—

Prodaja posestev

in mlin a.

Zavoljo boleznim in drugih okolščin prodam vsa moja posestva
in sicer:

1. **Mlin in žago** na močni vodi, hišo z gospod. poslopjem, travnike, vrte, sadonosnike, gozd, v trgu Kozje;
2. **Jednonadstropno hišo** z gostilno (bila je že tudi 30 let trgovina) z gospodar. poslopjem, njivami, travniki, vrtovi, sadonosniki, gozdom, v trgu Podsreda;
3. **Vinograd** v občini Križe, 10 let stari ameriškanski nasadi, pridelava se okoli 200 veder, zidana hiša, klet, gozd in travniki.

Pojasnila daje posestnica **Marija Suppanz** ali njen soprog **Karol Suppanz** v Kozjem.

287 4-1

Naznanilo.

Glavni zastop banke „Slavije“ v Mariboru
se preseli s 1. julijem t. l.

s svojo pisarno v Meling, Gumboldgasse št. 10, kjer se sprejemajo vsa zavarovanja zoper ogenj (kakor zavarovanja hiš, premičnin, živine ter vseh zalog in poljskih pridelkov) kakor tudi zavarovanja za življenje.

285 3-1

Z velespoštovanjem

IVAN VERAS, glav. zastopnik.

Dosluženi sekundarij graške deželne bolnišnice in
bivši zdravnik v Šoštanju

dr. Janko Serbec

prevzel je mesto okrožnega zdravnika
v Velenju

ter ordinira od sedaj naprej tukaj vsaki dan v Skubic-evej hiši.

Velenje, 1. junija 1902.

Demetrij Glumac

283 13-1

kotlar

Maribor Kaserngasse št. 13. Maribor

se priporoča cenj. p. n. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kakor: popravila pri parnih kotlih za parne stroje, za barvarije, usnjarije, pri parnih kotlih za beljenje platna, pri izdelovanju sveč in magarina, dalje za paro- in vodovode iz bakra ali železa.

Različni kotli za perilnice in kotli za žganjarije so v zalogi.

Pocinjuje in popravlja točno in po ceni.

Vinogradniki!
čuvajte
vinsko trto!

208 14-7

je naslov za vinorejce zelo

koristni knjižici (s pod-

bami), ki se dobi pri nje izdajatelju g. Ant. Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču ter pri vseh večjih knjigotržcih na Slovenskem,

komad za 50 vin.

Pri kmetijski razstavi v Riednu 1901
najvišje odlikovanje z zlato svetinjo.

Novo!

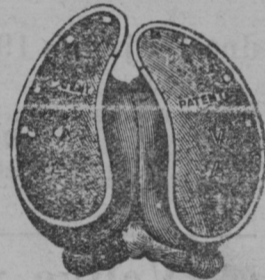
Podkove za vole

patent. Zehetbauer.

Neobhodno potrebno za posestnike, gospodarstva, pivovarne, žganjarije itd.

Glavno zastopstvo: 455 25-18

Echinger & Fernau
DUNAJ XV, Neubaugürtel 7 in 9.
Prospekti na zahtevanje.

Novo!

SLOVENC!

— darujte za —

„Dijaški dom“ v Celju!

„Vzajemna zavarovalnica“

v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbim. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritližju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

524 29

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.